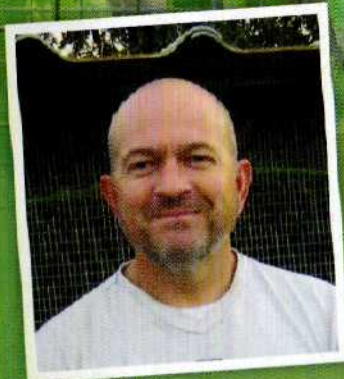

Agaporniden houden en kweken in Zuid-Afrika

Door Norris Dryden

Wat zorgt ervoor dat je agaporniden wilt houden. Vandaag na tien jaar kan ik het nog altijd niet in een enkele zin

verklaren, aangezien er zo veel redenen zijn om ze te willen houden. Wat ik eerlijk kan zeggen is dat als je eenmaal begint met agaporniden houden, ze in je huid kruipen en er geen weg terug meer is. Maar het is zeker een van de meest aangename verslavingen die er zijn.

Ik begon tien jaar geleden met twee gele zwartoog (DEC) Fischeri's, welke als een cadeau aan mijn vrouw waren gegeven. Ik moest een kooi in elkaar zetten en de vogels voeren en zo voelde het normaal voor me om verder met ze te gaan. Ze startten al gauw met kweken en ik merkte dat ik een grote volière moest bouwen. Daar is mijn probleem en ook mijn passie voor deze vogels begonnen.

Agaporniden worden in Zuid-Afrika als 'zaadvogels' beschouwd. Kwekers van grotere papegaaiensoorten houden en kweken agaporniden om voor een aanvullend inkomen te zorgen, om voedsel aan te kopen en om onkosten voor de grotere papegaaiensoorten

te bekostigen. Het houden en kweken van alleen agaporniden wordt nooit serieus genomen. Mensen zullen altijd de vraag stellen – 'Wat voor andere vogels houd je, buiten de agaporniden?'.
Ik had ook andere vogels, maar op een gegeven moment besloot ik dat ik alleen agaporniden ging kweken om te proberen iets speciaals te bereiken. Ik wou tegenover mensen bewijzen dat het houden van alleen agaporniden net zo uitdagend en belonend kan zijn als het houden van grotere papegaaiensoorten. Laat me vooropstellen dat ik van alle soorten vogels houd. Ik heb veel verschillende typen en soorten vogels gehad in de loop der tijd. Ik heb zelfs vele jaren met postduiven aan wedstrijden meegedaan.

De grootste uitdaging voor me toen ik begon, was het feit dat er nauwelijks boeken of informatie beschikbaar was in Zuid-Afrika. Geen toegang hebben tot het internet op dat punt hielp ook al niet mee. Ik kon niet een persoon vinden in Zuid-Afrika die alleen agaporniden hield. Niemand had echt een adequate kennis van agaporniden (voeding, kweken, genetische ziekten, verschillende soorten). Veel mensen hielden misschien een van de soorten. Wanneer hen iets gevraagd werd over andere soorten wisten ze simpelweg het

antwoord niet. Ik had niemand om me tot te richten voor goed advies.

Later ontdekte ik dat de weinige mensen die een zekere mate van kennis hadden, deze niet wilden delen. Dit was niet behulpzaam voor het welzijn dan de Agapornis soort. Voor mij was dit het keerpunt, en ik beloofde mezelf dat ik een verschil zou proberen te maken. Ik begon boeken te kopen, kleurschema's te importeren, sprak met zo veel mogelijk kwekers, bezocht kwekers om hun vogels en kweekruimten te bekijken, en las alles wat ik vast kon krijgen.

Na tien jaar hard werken en toewijding is het punt bereikt waarop mensen mij opbellen voor hulp en advies, en het geeft me veel voldoening en plezier om in een positie te zijn andere mensen te helpen correct op te starten en niet al de fouten te maken die ik zo lang heb gemaakt. Ze zeggen dat je moet

leren door vallen en opstaan, maar ik kan iedereen die dit artikel leest verzekeren dat ik veel onnodige fouten heb gemaakt. Fouten die makkelijk voorkomen hadden kunnen worden als er iemand was geweest om me tot te wenden voor raad en bijstand. Als mensen en nieuwelingen op dit gebied dat maar zouden onthouden.

Ware kennis kan alleen gedeeld worden door mensen waarvan ik geloof dat die zelf iets hebben meegemaakt. Praten met iemand die een aantal jaren succesvol agaporniden heeft gehouden en gekweekt, betekent meer voor je dan alle boeken die je in een leven kunt kopen. De fijnere en soms meest cruciale en vitale informatie is nooit gedocumenteerd in boeken. Alleen ervaring kan je dat leren.

Het Zuid-Afrikaanse weer en klimaat maken het vrij makkelijk voor iemand om deze vogels te kweken. De vogels worden meestal buiten

gekweekt aangezien het weer dit toelaat. Extreme weer patronen zijn niet gebruikelijk in dit land. De vogels starten normaal gesproken te kweken in april/mei van ieder jaar en gaan door drie of vier cycli voor ze weer stoppen te kweken, wat zo tegen eind december, begin januari van het volgende jaar is.

Vandaag de dag houd en kweek ik acht van de negen soorten in kleine hoeveelheden. Tot op heden was mijn grootste prestatie op 16 mei 2007, toen mijn eerste twee Pullaria uit het nest vlogen. Een moment dat ik een lange tijd zal koesteren, aangezien hen te kweken de grootste uitdaging voor mij was.

Mijn grootste ambitie op dit moment is een club op te richten alleen voor agapornidenhouders in Zuid-Afrika, aangezien er geen regerend orgaan of club bestaat. Agaporniden houden is een PASSIE en niet slechts een hobby. Ik wil ook deze kans grijpen om iedere persoon te bedanken die mij geholpen en me advies gegeven heeft door de jaren. De beste wensen voor alle kwekers die mijn liefde voor deze kleine gevederde vrienden delen. Mensen die mijn passie delen zijn meer dan welkom mij te contacteren op norrismd@telkomsa.net

De beste wensen,

Norris Dryden

